

Troostpleister & wonderkusjes

Bemoediging van de week aflevering 335

Vrijdagmiddag 6 april 2018

Troostpleisters en wonderkusjes

Lieve mensen,

Mijn moederschap begon met twee kleine jochies die vlot na elkaar werden geboren: Melle en Anne. Op een mooie dag waren ze boven aan het spelen. Ikzelf was beneden met mijn werk bezig. Ineens hoorde ik Anne, de jongste, huilen. Ik liep naar de trap en riep wat er aan de hand was. Hij had zich gestoten aan de kast. Natuurlijk had ik zelf naar boven kunnen lopen, maar ik bedacht iets anders. ‘Melle, lieverd, zou jij wel iets voor mama willen doen? Zou jij Anne misschien een kusje willen geven, je weet wel, zo’n wonderkusje zoals mama jullie altijd geeft. Kun je dat wel?’

‘Oh best’ hoorde ik hem stoer antwoorden. Ik liep niet meteen terug naar de kamer, maar bleef staan luisteren. Zou het goed komen? Zou Anne de hulp van zijn broer net zo accepteren, als van mij? Zou Melle het echt doen, net zoals ik het altijd deed?

‘Waar doet het zeer?’ klonk de stem van de oudste. Klaarblijkelijk heeft Anne het pijnlijke plekje aangewezen, want vlot daarop klonk er een klinkende smak. Ja hoor... het werkte. Het huilen stopte en het spel van de beide broers werd hervat. Ik pakte de stofzuiger weer om verder te gaan waar ik gebleven was.

Wat er net gebeurd was, hield me nog een tijdje bezig. Het was mooi om te zien hoe zorgzaam de jongens voor elkaar waren. Ze pakten het op, die twee jochies van 6 en 5 jaar oud. Jong geleerd, oud gedaan toch?

Je kunt liefde, zorg en verantwoordelijkheidsgevoel voorleven als ouders, maar je kinderen zullen ook moeten oefenen in dat echt zorgdragen voor elkaar. Dat zul je dus als ouders moeten stimuleren.

En is dat ook niet precies wat Vader God ons, als zijn kinderen, voorhoudt?

‘Tot slot vraag ik u: wees allen eensgezind, leef met elkaar mee, heb elkaar lief als broers en zussen, wees barmhartig en bereid de minste te zijn.’ (1 Petr. 3: 8 NBV)

Hoe zou onze Hemelse Papa onderaan de trap staan om te kijken hoe wij samenleven? Zou Hij het niet erg vinden dat we soms (of vaak) nauwelijks oog en nog minder een open hart hebben voor degene die naast ons zit in de gemeente of in de kerk? Misschien groet je wel beleefd, maar je hebt noch aandacht, noch tijd om door te hebben dat die persoon iets nodig heeft, misschien wel van jou?

Kerken en samenkomsten zijn bedoeld voor o.a. ook het samen spelen van Gods kinderen in het Huis van onze Hemelse Vader. Als er tranen zijn, als er leed te dragen is, als er zorgen zijn, dan wil onze Vader dat we daar op reageren en het niet negeren!

De Heer heeft troostpleisters en wonderkusjes. Maar Hij schakelt ook zo graag Zijn kinderen in om dat namens Hem aan elkaar te geven. Daar wordt niet alleen een moeder blij van, maar ook onze Hemelse vader.

Als Hij ziet dat wij zorg dragen voor elkaar en pijn proberen te verlichten!

Laten we het toch eens wagen...

Neem zondag wat liefdevolle warmte van de Heer mee naar je kerk. Laat de hemelse Vader jou en mij mogen gebruiken om namens Hem een lief kusje te geven of een troostpleister te plakken op het gevoelige pijnplekje van je broer of zus.

Laat die ander voelen en weten: 'Lieverd, God heeft je huilen gehoord, Hij heeft mij gevraagd om je vandaag een extra knuffel te geven, namens Hem! Alsjeblieft!'

Ik vraag me af... Hoe vaak zou de Here God onder aan de trap blijven staan en luisteren... Doen mijn kinderen dat 'helpen en bijstand bieden aan elkaar' wel op Mijn manier? Gaan ze het nu samen oplossen of moet Ik er zelf aan te pas komen?

Met liefs, Gerry

Het gedicht dat ik voorlees in de bemoediging, komt uit het nieuwe boekje *Troostpleister*, geschreven door Joke Verweerd, uitgave van Boekencentrum 2018

Warm aanbevolen!

Twijfel: *Het verlangen dat ik draag, is het antwoord op de vraag! (blz. 19)*

De [video bemoediging](#) die hoort bij deze teksbijlage bekijkt u op de [website](#) van de Bemoedigingssite

Zowel de video als deze teksbijlage zijn auteursrechtelijk beschermd en mogen uitsluitend gebruikt worden in kleine kring.

Deze uitgave is Pro Deo tot stand gekomen, echter dit werk kan niet bestaan zonder hulp van onze donoren. Ook u kunt dit werk ondersteunen, meer informatie vindt u op de [website](#)